

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμάς 7.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

Διαχειριστής: Σ. ΒΕΛΛΗΣ

ΕΤΟΣ Ε' — ΑΡΙΘΜΟΣ 172

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἰτίαν:

“ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ”, ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Ἀπριλίου 1910

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπί-
βλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβου-
λίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ἑτέρας καὶ ὑπεύθυνος

ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

ΤΑ ΚΑΙΝΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ Ἡ ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ Ὁ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ἀξιότιμη Κύριε Συντάκτα.

Εἰς δύο προηγούμενα φύλλα τῆς «Δικαιοσύνης» (ἀριθ. 168 καὶ 169) παρεθέσατε ἐν μεταφράσει τὴν μελέτην τοῦ Γερμανοῦ δικηγόρου Ἐρνέστου Fuchs, ἣτις ἀποτελεῖ, ὡς ἐγράψατε, τὸ κήρυγμα τῆς νομικῆς ἐπιστήμης τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία ἀπειλεῖται, ἂν μὴ καὶ ἐπίκειται, ἐν τῷ τρόπῳ καθ' ὃν ὁ δικαστὴς τοῦ προσεχούσης μέλλοντος θὰ ἐρμηνεύῃ τὸν νόμον καὶ θὰ ἐφαρμόζῃ αὐτόν, ἔχων ἐν τούτῳ ὡς ὀδηγὸν καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, δικαιούμενος ἕως συγχρόνως οὐχὶ μόνον νὰ προβάλῃ εἰς τοὺς ἀστέρας διασταλτικὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ αὐτὸν, ποσῶς ὑπ' ὄψιν, ὅταν τὸ κοινωνικὸς ἀφελίμων καὶ ἡ γενικώτερα περὶ δικαίου ἀντίληψις ὑπαγορεύουσαν τοῦτο ἐν δεδομένῃ περιπτώσει. Ὅπως δὲ μορφωθῇ, κατὰ τὸν Γερμανὸν ἐπιστήμονα καὶ δικηγόρον, τοιοῦτος δικαστὴς, ὑπάρχει ἀνάγκη ἀπ' ἐνός μὲν νὰ ἀπολυτρωθῇ τῶν ἀφρημένων ἐνοιῶν μὲ τὰς ὁποίας ἡ σημερινὴ νομικὴ ἐπιστήμη τὸν διαφθείρει, νὰ κατέλθῃ δ' ἀπ' ἐτέρου εἰς τὴν ψυχὴν τῆς κοινωνίας καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν συναλλαγῶν, ὧν ἄμεσον νὰ λάβῃ τὴν ἀντίληψιν.

Περίοδος ἄρα νέα διὰ τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, ἣτις ἀπὸ ἐπιστήμης τῶν κειμένων καὶ τῶν συλλογισμῶν δι' ὧν καὶ μόνον ἐπιζητεῖται ἡ ἀνεύρεσις τοῦ δικαίου, ἀδιαφόρως ἀν τοῦτο ἀντιστοιχοῖ εἰς τὰ πραγματικὰ γεγονότα, μετατρέπεται εἰς ἐπιστήμην μελέτης τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, ἐν ἧ τὸν τριτεύοντα καὶ τελευταῖον ρόλον παίζει ἡ θεωρία καὶ τὸ βιβλίον, τὸν πρωτεύοντα δὲ καὶ κύριον ἡ ἄμεσον περὶ τοῦ καθ' οὐσίαν δικαίου ἐν ἐκάστῃ καθ' ἰδίαν περιπτώσει ἀντίληψις. Ἡ πρώτη ἐπιστήμη, ἡ τῶν ἐνοιῶν καὶ τῶν γενικῶν θεωρημάτων, ἡ μέχρι τῆς σήμερον κυριαρχούσα, κατήντησε τὸν δικαστὴν μὲν σχολαστικόν, τὸν δικηγόρον δὲ σοφιστὴν καὶ τὸ καθ' οὐσίαν δικαίον γέρας οὐχὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν γεγονότων, ἀλλὰ τῆς ἐντέχνου συναρμολογήσεως τῶν συλλογισμῶν. Ἡ ἀναμενόμενη ἐπιστήμη, ἡ κοινωνιολογικὴ νομικὴ ἐπιστήμη ἀποκλιθεῖσα, ἐπιδιώκουσα τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ δικαίου ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης πρωτίστως κρίσεως, ἐφαρμόζει τὸν ὑφιστάμενον νόμον τότε καὶ μόνον, ὅταν τὰ κελεύσματα τούτου συμπίπτουν μὲ τὴν κρίσιν ταύτην.

Ταῦτα περίπου διδάσκει ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ ὀ Γερμανοῦ δικηγόρου. Ὑπάρχει ὁμῶς πράγματι τοιοῦτο χάσμα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ δικαίου καὶ εἶνε πιθανὴ τοιαύτη μεταβολὴ εἴαν ὁ ἐπιστήμων οὗτος καὶ ἱκανοὶ ἄλλοι ὁμοφρονούντες αὐτῷ φαντάζονται. Μεταβολὴ καθ' ἣν θὰ ἀνατραπῶσιν ἄρδην τὰ θεμέλια ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἡ περὶ δικαίου ἀντίληψις καὶ ἡ μέθοδος τῆς ἀπονομῆς τούτου στηρίζεται. Διὰ συζήτησιν τοιοῦτου εἴδους προφανῶς δὲν κατέστημεν εἰσέτι ὄρμιοι ἐν

Ἑλλάδι. Ἀφοῦ ὁμῶς διὰ τῆς ἐν μεταφράσει δημοσιεύσεως τῶν γενικωτέρων σκέψεων, δι' ὧν ἐξαγγέλλεται ἡ ἐπαναστάσις, ἔλαβον οἱ ἀναγνώσται ὑμῶν γνῶσιν τῶν γενικωτέρων γραμμῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης κινήσεως, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ἠκούοντο ἀπὸ τῶν αὐτῶν στηλῶν αἱ σκέψεις καὶ τῶν ἀντιθέτων, τῶν παλαιοκαθολικῶν οὕτως εἰπεῖν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ.

Εἰς ἐκ τῶν λαμπροτέρων ταύτης ἀντιπροσώπων εἶνε καὶ ὁ Καθηγητὴς τοῦ ἐν Λειψίᾳ Πανεπιστημίου, δεινὸς δὲ Ρωμαϊκῆς καὶ ἡμνητῆς τοῦ μεγαλείου τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου Ροδόλφος Sohm. Λέγω δὲ εἰς τῶν λαμπροτέρων ἀστέρων, διότι ἡ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τούτου θέματος συζήτησις, ἡ διὰ τομίδων καὶ ἄρθρων ἐν περιοδικῶν καὶ Πρωτανικῶν ἔργων ζωνρότατα διεξαγομένη, ἐξἠκολούθησε εἰσέτι ἐν Γερμανίᾳ. ἐξ ὧν δὲ γνωρίζω ἀνεμίχθησαν μέχρι τοῦδε, πλην τοῦ μεγάλου ἐν Καρλσρούη δικηγόρου Ἐρνέστου Fuchs καὶ τοῦ ἄνω ἐν Λειψίᾳ Καθηγητοῦ Ροδόλφου Sohm, καὶ ὁ πολὺς ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς παυρολογίας Mitteis καὶ ὁ Καθηγητὴς Heck καὶ ὁ Hölder καὶ ὁ Vierhaus.

Ἐπανελέθωμεν ὁμῶς εἰς τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἐν Λειψίᾳ Καθηγητοῦ Sohm, ἅτινα σταχυολογῶ ἐξ ἄρθρου δημοσιευθέντος ἐν τῷ τεύχει τῆς 15 Ἰανουαρίου 1910 τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ, ἐν ᾧ καὶ ἡ ὑφ' ὑμῶν μεταφρασθεῖσα μελέτη τοῦ δικηγόρου Fuchs «Ἐφημερίς τῶν Νομικῶν».

Κατὰ τὸν Sohm, ἄρα διάκρισις μεταξύ ἐλευθέρων, οὕτως εἰπεῖν, σχολῆς ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ ἢ καθαρῶς κοινωνιολογικῆς νομικῆς ἐπιστήμης καὶ στενῶς νομικῆς ἐπιστήμης τῶν ἐνοιῶν ἢ συνθετικῆς, διάκρισις τοιαύτης φύσεως, ὥστε ἄλλαι νὰ εἶνε αἱ προϋποθέσεις καὶ τὰ τελικὰ συμπεράσματα ἐν τῇ πράξει τῆς μιᾶς καὶ ἄλλαι ἢ τῆς ἄλλης, δὲν εἶνε νοσηρὰ. Ὑπεραπολογούμενος δὲ ὁ νομοδιδάσκαλος οὗτος τῆς σήμερον κρατούσης ἐπιστήμης, ὡς τὸ νεώτερον πνεῦμα τείνει νὰ τὴν διαπλάσῃ, ζήτην πρὸς τὰς παραφορὰς τῆς σχολαστικῆς τῶν χρόνων τοῦ μεσαίωνα ἐπιστήμης, παρατηρεῖ: «Οὐδεὶς δύναται νὰ φρονῇ ὅτι οἱ νομικοὶ κανόνες παράγονται ἢ εἶνε δυνατόν νὰ παράγονται ἐξ ἐνοιῶν ἀπλῶς ἀφρημένων ἢ μὴ. Ἀπαντες βαδίζομεν ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῆς ἱστορικῆς νομικῆς ἐπιστήμης, δι' ἅπαντας δὲ οἱ νομικοὶ κανόνες οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἀπόρροια ἱστορικῶν γεγονότων καὶ πραγματικῶν ἀναγκῶν. Ὁ τρόπος καθ' ὃν οἱ κανόνες οὗτοι συναρμολογοῦνται καὶ ἀναπτύσσονται, αὐτὸ καὶ μόνον εἶνε τὸ ἔργον τῆς ἐπιστήμης, οὕτως ὥστε ἡ ἐπιστήμη καθ' ἑαυτὴν οὐτε φεραύρει οὐτε καθορίζει τοὺς κανόνες τούτους ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ δικαίον, ἀφοῦ οὗτοι διαπλάσσονται κατὰ τὴν δίοδον τῶν δε-

κατηρίδων ἢ τῶν αἰώνων, ἀλλὰ ὑποβοηθεῖ ἀπλῶς ὅπως οὗτοι καταστῶσι καταληπτοὶ εἴτε ἐν τῷ συνόλῳ τῶν εἴτε καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις. Ἀντίθεσις μεταξύ μιᾶς παλαιᾶς ἢ συγχρόνου νομικῆς ἐπιστήμης καὶ μιᾶς ἄλλης μελλούσης δὲν δύναται νὰ ὑφίσταται ἐν τῷ τρόπῳ καθ' ὃν παράγεται τὸ δικαίον, διότι, ὡς ἐλέχθη, ἡ ἐπιστήμη καθ' ἑαυτὴν δὲν παράγει τὸ δικαίον, ὅπερ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Μήπως ὁμῶς ἀντίθεσις τοιαύτη ἐνυπάρχει ἐν τῷ τρόπῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαίου; Οὐδεὶς οὐτε ἐπεζητήσεν οὐτε ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, τὸ γεγονός δηλαδὴ ἐκεῖνο δι' οὗ ἐξωτερικεύεται ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ δικαίου, εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε τὸ πόρισμα ἀφρημένων ἀπλῶς ἐνοιῶν, οὐδ' ὅτι τὸ ζήτηρον ἐνίοτε τοῦ νόμου γράμμα ἢ τὸ νεκρὸν ἄλλοτε τῆς ἐπιστήμης θεωρημα δύναται ἢ πρέπει νὰ εἶνε τὸσον δύσκαμπτα, ὥστε νὰ θυσιάζηται χάριν τούτων τὸ καθ' οὐσίαν ἐν δεδομένῃ περιστάσει κατὰ τὴν κοινωνικὴν τοῦ δικαστοῦ ἀντίληψιν δικαίου. Ὁ σκοπὸς εἶνε ἡ δύναμις ἐκείνη πρὸ τῆς ὁποίας κλίνουσι τὸ γόνυ ἅπαντα τὰ ἄρθρα τῶν νόμων καὶ τῶν κωδίκων, ἡ δύναμις ἐκείνη ἣτις ἀποτελεῖ διὰ τὴν νομολογίαν τῶν δικαστηρίων μας τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς νέον, διάφορον τοῦ μέχρι τινὸς κρατούντος (μεταβολὴ τῆς νομολογίας) ἀναβλύζει δικαίον, οὕτως ὥστε τὸ δικαίον παραμένει νέον καὶ ἀκαίτον, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐγγράσεν ὁ νόμος. Ἀναφανίσονται οὐχὶ σπανίως καταστάσεις ἀνάγκης πρὸς θεραπείαν τῶν ὁποίων ἐκείνη ἡ νομολογία ἐξέρχεται νικηφόρος ἣτις παρὰ τὸν νόμον, συμφώνως ὁμῶς πρὸς τὸ δικαίον ἀποφαίνεται. Τυπικῶς contra legem συμφώνως ὁμῶς πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ δικαίου. Παραδειγμάτων βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη, διότι βρῖθαι τοιούτων ἢ νομολογία τῶν δικαστηρίων ἀπασῶν τῶν ἐποχῶν, ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτέρας ἐκείνης καθ' ἣν ὁ παλαιὸς τῆς Βενετίας ὑπέκυψε νόμος μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἦμῶν. Ἡ πρακτικὴ τῶν δικαστηρίων μας καὶ ἡ νομικὴ ἡμῶν ἐπιστήμη ἔνα ἀποκλειστικῶς ἔχει σκοπὸν καὶ εἰς τὸν σκοπὸν μόνον τούτον, ὅστις εἶνε ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ βίου καὶ τῶν συναλλαγῶν, δουλεύει. Εἰς σφάλματα εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ περιέπεσε. Τὰ σφάλματα ὁμῶς δὲν ἀποκλείονται εἴτε ἐπιστήμην ἐνοιῶν εἴτε κοινωνιολογικὴν ἀποκαλέσει τις ἐκείνην ἣτις τελικὸν σκοπὸν ἔχει τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ δικαίου. Ἀντίθεσις ὁμῶς μεταξύ ἀμφοτέρων καὶ δὴ τοιαύτη εἴαν φαντάζονται οἱ νεωτερισταὶ προβάλλει που;»

Συμπληροῖ δὲ τὰς συντόμους ταύτας παρατηρήσεις τοῦ ὀ Λειψιανῶς Καθηγητῆς διὰ τῶν ἐξῆς περίπου: «Φυσικώτατα ἀπλή νομικὴ ἐπιστήμη ἐνοιῶν, ἀθροισμα δηλαδὴ κυρίων ἐνοιῶν καὶ ὑποδιαίρεσεων ἐνοιῶν, συλλαβανόμενων ἐν τῷ κενῷ καὶ ξένῳ πρὸς τὴν ζῶν ἐν τῇ τελείῳ ἀνάγκῃ. Νομικὴ ὁμῶς ἐνοιῶν ἐπιστήμη, ἣτις ἀπ' ἐνός χαρακτῆρος τῶν ὀρων κατηγοριῶν ὅλων νομικῶν κανόνων (ἐννοία δικαίου περιορισίας καὶ ἐννοία δικαίου προσώπων) ἀπ' ἐτέρου δὲ διὰ μιᾶς ἐννοίας μᾶς παρέχει τὴν ἱκανότητά νὰ καταστῶμεν κύριο ἀνυπολόγιστον ἀριθμὸν κανόνων τοῦ δικαίου

(κεφάλαιον διαδοχῆς αἰτίᾳ θανάτου), ἐπιστήμη ἣτις μορφώνει τὸν μύστην ταύτης οὕτως ὥστε δι' ἐνός βλέμματος νὰ εἶνε εἰς θέσιν οὗτος νὰ ἐπισκοπήσῃ τὸ ἀπὸ αἰῶνων συντελεσθὲν ἐν τῷ δικαίῳ, τοιαύτη ἐννοίων νομικὴ ἐπιστήμη βεβαίως εἶνε ἀπαραίτητος. . . .

Ἄλλο τὸ ζήτημα ἂν ἡ μέθοδος καθ' ἣν διδάσκειται ἢ μελετᾶται ἡ ἐπιστήμη αὕτη πρέπει νὰ μεταβληθῇ τὸ ζήτημα ὁμῶς τοῦτο οὐτε διὰ προγραμμάτων οὐτε δι' ἀπλῶς ἀρνητικῆς κριτικῆς δύναται νὰ λυθῇ. Τὸ ἐρίζειν περὶ τὴν μέθοδον δι' ἧς ἡ ἐπιστήμη διδάσκειται εἶνε τὸ ὀλιγώτερον. Εἴθε οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς θετικῆς τῶν κοινωνικῶν συμφερόντων νομικῆς ἐπιστήμης νὰ ἀποδείξουν διὰ τῶν πραγμάτων ὅτι ἐν τούτῳ εἶνε οἱ ἀριστοτέχναι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδὲν ἄλλο ἐπιτυχάνουσι ἢ συντελοῦν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς κοινῆς ἡμῶν νομικῆς ἐπιστήμης».

Ἀργόδοξολος

ἈΡΘΡΑ ΤΗΣ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 24ῃ Ἀπριλίου.

Ἐν τῇ σειρά τῶν ἄρθρων τούτων ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπάρχοντα παρ' ἡμῖν Δικαστικὸν Ὀργανισμὸν καὶ τὰς κειμένας Δικονομίας. Διότι δὲν φρονοῦμεν ὅτι παρουσίασαν εἰς τὰς βάσεις αὐτῶν ἐλαττώματα καὶ ἐλλείψεις δικαιολογούσας μεταρρυθμίσεις ριζικὰς διότι δὲν εἶνε φρόνιμον ἔργον ἡ ριζικὴ μεταρρυθμισίς θεσμῶν, ὀργανωτικῶν μάλιστα, ἀπὸ μακροῦ κρατούντων, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ κατέστη εὐχερῆς καὶ ἀκριβής: διότι κυριώτατα δὲν ἔχει προταθῆ, ἐπιβληθὲν ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει, ἄλλο τι ἄρτιον σύστημα, ἐκ παραλλήλου πρὸς μεταβολὴν τινὰ πολιτικὴν, ἢ νέαν κοινωνικὴν ἀνάγκην. Συμπληρώσεις καὶ τελειοποιήσεις ὑπεδείξαμεν καὶ ὑπενόηθημεν, μὴ θιγούσας τὰς μεγάλας γραμμάς, ἐφ' ὧν θεμελιούται τὸ Δικαστικὸν ἡμῶν Σύστημα.

Ἐν τούτοις θέμα τοῦ σημερινοῦ ἡμῶν ἄρθρου εἶνε:

Τρόπος καταρτισμοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐν τούτῳ ἀληθῶς προβάλλομεν θέμα μελέτης πρωτότυπον καὶ διὰ τὰ παρ' ἡμῖν καὶ διὰ τὰ ἄλλαχού κείμενα καὶ παραδεδεγμένα κατὰ κανόνα. Δι' ὃ καὶ θὰ ἦτο εὐλογος ἡ ἀξιῶσις, ὅπως εὐρύτερον, ἢ ἐν τῇ ἐκτάσει ἐνός ἄρθρου, διερευνηθῇ τὸ ζήτημα. Ἄλλ' εἵπομεν ἐν ἀρχῇ, ὅτι προκαλοῦμεν συζήτησιν. Ἐπομένως κρίνομεν, τὸ γε νῦν ἔχον, ἐπαρκὲς ὅπως λάβωμεν ὑπ' ὄψιν Γαλλικόν τι λόγιον, καθ' ὃ «poser la question c'est la résoudre».

Εἴχομεν ἀνέκαθεν τὴν γνώμην, ὅτι ἐν γένει αἱ ἀνώτεροι δικασταὶ εἶδει νὰ προέρχονται: τὸ μὲν ἐκ δικηγόρων τὸ δὲ ἐκ πρωτοδικῶν. Βεβαίως δὲ κατὰ τινὰ ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ, π. χ. 2)3 ἐκ τῶν δικηγόρων καὶ 1)3 ἐκ τῶν πρωτοδικῶν. Ἡ γνώμη αὕτη εἰς οὐδεμίαν γενικὴν ἀρχὴν ἀντίκειται, λαμ-

βανομένου υπ' όψιν ότι αι δημόσιαι υπηρεσίαι δέν υπάρχουν άφ' εαυτών και δι' εαυτάς, ουδέμιαν έχουσι αποκλειστικήν αυθυπαρξίαν και αυτοτέλειαν, άλλ' υπάρχουν άπό τής Κοινωνίας και αποκλειστικώς χάριν των συμφερόντων αυτής.

Άπό τής πρακτικής απόψεως τής όφελιμότητος ή γνώμη αυτή έχει γενικώς και ειδικώς ισχυρά επιχειρήματα. Γενικώς μέν διότι οι άριστοι των νομικών θα κατελάμβανον τās άνωτέρας δικαστικās θέσεις. Βεβαίως εις πρώτης τάξεως δικηγόρος άπαξιότι ην θέσιν του πρωτοδικου, άλλά πιθανώτατα θα έδέχετο προθύμως θέσιν έφετου και μάάλιστα Άρεοπαγίτου, λαμβάνων μισθόν και σύνταξιν υπερδιπλάσιον του νυν ώρισμένου. Γενικώς έπίσης, διότι έν τή μακρά δικαστική υπηρεσία δημιουργούνται, περί τε τής εκτάσεως τής έννοιας των νόμων και περί τής ύποστάσεως και σημασίας των κοινωνικών συμφερόντων και αναγκών, αντίληψεις στεναί και τυπικάι, αίτινες μεταφερόμεναι εις τās άνώτερα δικαστήρια άπαρτίζουσι και παγιοῦσι νομολογίαν—άντιγράφουσαν έαυτήν—μή ανταποκρινομένην πρὸς τήν εξέλιξιν τής κοινωνικής ζωής, μή παραλλήλως βαίνουσαν πρὸς αὐτήν τήν επιστημονικήν εξέλιξιν. Διδάσκει πολλά ή φυσιολογία περί των τοιούτων άποτελεσματίων μακράς εξεως. Πάσα ένδοθεν άντιδρασις έσται άπότομος, δηλαδή υπερβολική, και άν επέλθη, όπερ σπανιώτατον. Η άντιδρασις θα ήτο φυσική και άφεντος και προσήκουσα χειριζομένη υπό δικαστιών προερχομένων εκ των δικηγορικῶν τάξεων,

μετά ικανά έτη ευδοίμου δικηγορίας. Διότι άφ' ένός μέν ύπέστησαν πολλάκις τās τραχύτητας και άκαμψίας τής τυπικότητος, άφ' έτέρου δέ απέβαλον τās άσυγκρατήτους υπερβολάς των πρώτων έτων τής δικηγορίας, εκζητούσης κατά πάσαν περίπτωσιν μετά ζωηρού διαφέροντος τήν νίκην έν τῷ άγῶνι. Τοιαύτη άντιδρασις, έν ή θα μετέχουσι και οι εκ των πρωτοδικῶν προερχόμενοι άνωτεροι δικασταί, άντιπασόμενοι έν αὐτῇ άλλά και άνθαμιλλώμενοι, θ' άπαρτίξῃ νομολογίαν ικανώς μέν συντηρητικήν, ώστε να ικανοποιήται τὸ κατά τὸ φαινόμενον στάσιμον αίσθημα του δικαίου και να συναισθάνωνται άσφάλειαν έν τῇ έρρυθμῷ αὐτῶν προστασίᾳ τὰ κοινωνικά συμφέροντα, ίνα μή διαστρέφη και τούς νόμους και τὰ πράγματα ή αυθαιρεσία υπό τὸ πρόσχημα δήθεν σκοπίμου νεωτεριστικοῦ πνεύματος άφ' έτέρου δέ θα παύση ή ειδωλολατρεία πρὸς τὰ άπαξ δεκτὰ γενόμενα, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν ή άπειρος ποικιλία των κοινωνικῶν σχέσεων, ὧν δ καθορισμός επιζητείται παρά του δικαστου επί τῇ βάσει μέν των νομικῶν κανόνων—οίτινες εινε τόσον όλίγοι—άλλ' υπ' αὐτου προσηκόντως έρμηνευομένων και ολοκληρώως εις όλόκληρα τὰ πράγματα εφαρμολογούμενων, ώστε να μη συμπιέζωνται και να μη άκρωτηριάζωνται τὰ πράγματα δια να προσαρμωθῶσιν εις τούς νόμους, ή εις τās προηγηθείσας αποφάσεις τής νομολογίας, τὰ θέσφατα ταῦτα τής δικαστικής γραφειοκρατίας. Ουτε ήτο ποτε ουτε θα εινε δ νομοθέτης πανταχοῦ παρών και τὰ πάντα πληρῶν. Τὸν νομοθέτην συμπληροῦ δ δικαστής, οστις καλείται να ίσοροπήσῃ έν τῇ εφαρμογῇ τὸν άτελή νόμον πρὸς τήν απαιτητικήν και άνυπόμονον κοινωνικήν συνειδησιν περί δικαίου, ήτις δέν άνέχεται τούς στραγγαλισμούς

των πραγμάτων, διότι υπάρχουν κανόνες τινές, οὗς άγνοεῖ και δέν καταδέχεται να μάθη. Ο νομοθέτης παρέχει υποδείγματα και μέτρα κρίσεως των πραγμάτων, ουχι δέ κλίνας Προκρούστου. Άλλά τοιοῦτο δικαστικόν έργον δέν δύναται να επιτελέσῃ δικαστική γραφειοκρατία, δημιουργούσα—δημιουργήσασα παρ' ήμιν—εις τὰ κατ' ανάγκην περιωρισμένα μέτρα του νομοθέτου ώρισμένα έπίσης πρότυπα τής νομολογίας. Δυσκόλως μεταβάλλονται των αὐτῶν ανθρώπων αί εξεις, αί προλήψεις του παρελθόντος, αίτινες ειδικώτερον καλούνται παραδόσεις οικογενειακάι, κοινωνικάι, ύπηροσειακάι.

Άλλά και ειδικώτερον, οὗτω καθαρτιζόμενα τὰ άνωτερα δικαστήρια, μόνον οὗτω θα δυνηθῶσι ν' αναλάβωσι πρεπόντως τήν επιθεώρησιν και πειθαρχίαν έν τῇ δικαστικῇ λειτουργίᾳ και τήν εκδίκασιν των άγωγῶν κακοδικίας. Δέν πρέπει να λησμονήται τὸ όλιγάριθμον τής Χώρας ήμῶν, έπομένως και των δικαστιῶν έτι μάλλον, τὸ σύστημα δ' επί πλέον των μεταθέσεων, άτινα δημιουργοῦν στενωτέρους τούς δεσμούς των ανθρώπων και δη των έν τῇ δημοσίᾳ υπηρεσίᾳ συναδέλφων. Φυσικά ένεκρώθησαν και επιθεώρησις και πειθαρχία και άγωγή κακοδικίας, άναθεμιμένα εις τὸ γραφειοκρατικόν φιλαυτον και συναδελφικόν πνεῦμα, μεταξύ φίλων, οίτινες επί μακρὸν κατά τās αὐτάς μεθόδους συνειργάσθησαν, συγκατήκησαν, συνεχάρησαν και συνέπαθον, εις άμοιβαίας διαχύσεις και συνδρομάς.

Ουτοί εισιν οι λόγοι, δι' οὗς άνέκαθεν είχομεν τήν γνώμη, ότι άπηγείτο εις συγκερασμός, μία άνακίνησις, μία άνανέωσις, εις εκκεντρισμός, νέον αίμα και νέον πνεῦμα εις τὸ Δικαστικόν Σῶμα. Θα έλεγέ τις ίσως, ότι δια τοιούτου συστήματος περιορίζεται ή φιλοδοξία των δικαστιῶν, έπομένως δ' ή ζήλος και ή άφοσίωσις αὐτῶν επί τὸ καθήκον. Άλλά τὰ δικαστήρια ιδρύθησαν δια τήν υπηρεσίαν τής Κοινωνίας και ουχι δια τήν φιλοδοξίαν των ατόμων. Τήν δέ αληθῆ δόξαν παρέχει ή ικανότης ή επιστημονική και ή φιλεργία έν τῷ έπαγγέλματι, ή χρηστότης του ιδιωτικοῦ και δημοσίου βίου, ουχι δέ δ βαθμὸς έν τῇ ιεραρχίᾳ. Άλλως τε οι έξόχως ικανοί και όντως διαπρέποντες θα προάγονται. Και εινε, άν μή τι άλλο, περιεργος ή αξίωσις ὅπως άνέλθωσι πάντες βαθμηδὸν εις τήν κορυφήν, διότι άπαξ εύρέθησαν δι' ένα ή άλλον λόγον εις τήν τελευταίαν βαθμίδα τής κλίμακος. Έπί πασι τούτοις θα επέβλεπεν, έν τῇ νέα τάξει, επιθεώρησις αὐστηρά και θα συνείχε πειθαρχία επιβλητική και αδιάλειπτος. Ὡς άντισήκωμα δέ θα παρείχοντο μισθοί υπερδιπλάσιοι, ως άνεπτύξαμεν ήδη.

Ουτοί εισιν οι λόγοι, δι' οὗς νομίζομεν, ότι τὸ δικαστήριον του Άρείου Πάγου δέον να καθαρτιζήται ως εξής, αποτελούμενον εκ δέκα δικαστιῶν, ένός Προέδρου και ένός Αντιπροέδρου. Τρεῖς θα εκλέγη ή Νομική Σχολή τρεῖς δ' Δικηγορικῶς Σύλλογος Ἀθηνῶν· δύο οι έν ταῖς έδραις των δύο άλλων έφεταίων Δικηγορικοί Σύλλογοι· τέσσαρας οι δικασταί εκ των δικαστικῶν τάξεων. Υπὸ των δώδεκα τούτων, μεταξύ των, θα εκλέγωνται δ Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος. Κενοῦμένης δια τινά λόγον θέσεως τινος, θα ενεργήται εκλογή κατά τήν προέλευσιν του εκλιπόντος. Οι καθηγῆται δύναται να εκλέγωνται εκ περιτροπῆς, δι' ώρισμένον χρόνον, άπαγο-

ρευομένης αὐτοῖς τής δικηγορίας χάριν τής επιστήμης και ίνα μή, εκ τής εύλόγου προλήψεως, δημιουργήται δι' αὐτούς προνομιούχος θέσις έν τῇ δικηγορικῇ συναγωνισμῷ. Ο μισθὸς αὐτῶν έσται πάντως υπὲρ τās χιλίας δραχμὰς κατά μήνα και άνάλογος ή σύνταξις.

Τοιοῦτος Άρειος Πάγος θα ήδύνατο, κατά τὸ ανθρωπίνως δυνατόν, να εινε πραγματικῶς ρυθμιστῆς και συμπληρωτῆς τής νομοθεσίας, έφορος δέ και τιμητῆς αληθῆς των κατωτέρων δικαστιῶν. Εἰς τοιοῦτον Άρειον Πάγον θα ήτο δυνατόν και προσήκον τὸ νέον Πολίτευμα να εμπιστευθῇ και άλλά σπουδαία δικαιώματα και καθήκοντα π. χ. τὸν έλεγχον των βουλευτικῶν εκλογῶν.

Πάσα νέα ιδέα, κατά τούς καιρούς, συνήντησεν άδιαφορίαν ή πολεμικήν. Άλλ' επεκράτησε πάντοτε, εάν έδασιζετο επί των πραγμάτων.

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΧΡΗΖΟΥΣΑΙ ΑΝΤΙΔΗΨΕΩΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω, επί τῷ αποκλειστικῷ σκοπῷ να διευκολύνωμεν τούς συναδέλφους, προκειμένου τυχόν ν' άπειθύνουσι δικαστικῇ ενεργείᾳ κατά των εκπροσωποῦντων εκκεμμένας περιουσίας, άνηλικούς ή άπηγορευμένους, τὰ όνόματα όλων των τοιούτων άντιπροσώπων, διορισθέντων υπό τής Εισαγγελίας των έν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, από 1ης Ἰανουαρίου 1906 μέχρι σήμερα. Τὸν κατάλογον πέμπει ήμῖν τακτικῶς άναγνώστης και συνδρομητῆς μας, οστις άγνοοῦμεν διατί νομίζει, ότι «έν τῇ άναγνώσει αὐτου θα εῖρη πολλήν τροφήν ή πολυπραγμοσύνη». Ο κατάλογος έχει ως εξής:

1906

- 1) Άθ. Λαμπρινόπουλος, πρωτοδικῆς, σχολαζούσης περιουσίας Α. Ζαχαρίου, 2) Β. Αντωνίου, άνηλικου Κ. Αντωνίου, 3) Σ. Σταυρόπουλος, σχολαζούσης Δ. Γεωργοπούλου, 4) Γ. Μπινιάρης, νομίμως άπηγορευμένου Μελ. Παπακωνσταντινου, 5) Α. Μπενοῦ, ασ νόθου Δεσποίνης Α. Κουφάκου, 6) Κ. Κοφινιώτης, φυσικῶ τινος τέκνου, 7) Θωμ. Πηλάλης, άνηλικου Εύαγ. Πόγγα, 8) Νικ. Παπαρηγορίου, δικηγόρος (μή άποδεχθέντος του Άγγέλου Σταυροπούλου) σχολαζούσης Α. Σουραλή, 9) Μιχ. Πούλος, άνηλικου Θεοδώρου Παναγιώτου Ι. Πούλου, 10) Γεωργ. Φιλιππίδης, άνηλικου Θ. Θ. Φιντικῆ, 11) Χρήστος Αϊλιανός, σχολαζούσης Διον. Σωτηροπούλου, 12) Θωμ. Πηλάλης, άνηλικου Ι. Ζαχαρίου, 13) Ιω. Γεράκης άνηλ. Κ. Κ. Ζερβού, 14) Η. Διανέζης, άνηλ. Α. Κωλέτση, 15) Ν. Καρῶς, δικηγόρος, σχολαζούσης Ν. Κουρή, 16) Εύαγ. Χριστόπουλος, άνηλ. Γ. Μπαλή, 17) Σ. Γεωργαντάς, δικηγόρος, σχολαζούσης Γαβριήλ Καλιφᾶ, 18) Μάρκος Μινδέρη, δικηγόρος, σχολαζούσης Ν. Βράγκαλη, 19) Ανδρ. Αντωνιάδης και Άριστειδῆς Παπαγεωργακόπουλος, άνηλ. Π. Κ. Παλαμίδου, 20) Νικ. Κορριωτάκης, δικηγόρος, σχολαζούσης Κ. Η. Κουτσούρη, 21) Γερ. Κοσμετάτος, άνηλ. Διον. Γαρμπῆ, 22) Θωμ. Πηλάλης, άνηλ. Εὐτυχίας Βάγεο, 23) Στάμος Παπαφράγκος, δικηγόρος, σχολαζούσης Εὐσταθ. Κωλέτση, 24) Νικ. Παπαρηγορίου, άνηλ. Φραντζέσκας Π. Χλή, 25) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολαζούσης Ν. Κιοπέ, 26) Εύγ. Κανέλλης, σχολαζούσης Άργυρῆς Φενερλή, 27) Εύγ. Κανέλλης, σχολαζούσης Ιωάν. Φενερλή, 28) Νικ. Παπαρηγορίου, άνηλ. Νικολάου εκ του Βρεφοκομείου, 29) Ιωάν. Γκιώνης, άνηλ. Γκιώνη, 30) Θωμ. Πηλάλης, σχολαζούσης Γ. Κορτέση, 31) Γεώργ. Παναγιωτάκης, σχολαζούσης Βασ. Αφράτη, 32) Νικολ. Παπαρηγορίου, σχολαζούσης Λουκᾶ Παπαθανασοπούλου, 33) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολαζούσης Σα. Μαυροφύδου, 34) Λουκᾶς Νάκος, δικηγόρος, σχολαζούσης Γεωργ. Δράκου, 35) Αλέξ. Μπούκρας, άνηλ. Νικ. Μπάκα, 36) Γεώργ. Τουρνάκης, νομίμως άπηγορευμένου Άλεξ. Χαροκόπου, 37) Θωμ. Πηλάλης, σχολ. Π. Βαρβεροπούλου, 38) Γεώργ. Αναστασόπουλος, νομίμως άπηγορευμένου Κ. Σταυρακάκη 39) Στ. Βόρας, σχολαζούσης Έπαμ. Ταβανάκη, 40) Ιωάν. Αηδόνοπουλος, νομίμως άπηγ. Γ. Μητσέα, 41) Παντελής Γουλιέλμος, άνηλικῶν Στυλ. Γαβαλάκη κλπ., 42) Βασίλειος Τζαβέλας, δικηγόρος, σχολ. Ιωάν. Καναροπούλου, 43) Γεώργ. Πάσαρης, σχολ. Μαρίας Νικολάου, 44) Γ. Γιαννακός, νομίμως άπηγ. Βασ. Γιαννακού, 45) Άγγελος Βασιλείου,

- σκολ. Θεοδώρας Τασιάν, 46) Θεόδ. Ξουρῆς, σχολ. Γεωργ. Καρανούρη, 47) Νικ. Παπαρηγορίου, άνηλ. Βαρβάρας, 48) Κων. Παπαθέου, σχολ. Άθ. Γκιμου και Α. Διγενῆ, 49) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Αναστασίας Παπανέτη, 50) Η. Παναγιωταρᾶς, άνηλ. Νικολάου και Βασιλικῆς Βουδούρη, 51) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Κ. Κόκκου, 52) Πάνος Αναστασόπουλος, νομίμως άπηγορ. Σωτ. Αναστασίου, 53) Ιωάν. Σιμόπουλος και Άννα Βασιλοπούλου, άνηλ. Άννας Βασιλοπούλου, 54) Βασ. Βόγλης, άνηλ. Ζωῆς Βόγλη, 55) Δημ. Ροῖλος, σχολ. Δ. Μακροπούλου, 56) Άγιλλέος Οικονομόπουλος, άνηλ. Ίσμας, 57) Θάνος Ζώρας, άνηλ. Ζωῆς Καλογιάννη, 58) Νικ. Κορριωτάκης, σχολ. Κ. Κωστοπούλου, 59) Γεώργ. Γκιωνάκης, άνηλ. Αίκατ. Γκιωνική, 60) Ανδρέας Άντωνιάδης, άνηλ. Άθ. Μητσοπούλου, 61) Νικ. Παπαρηγορίου, άνηλ. Έλ. Δημητρίου, 62) Γουλιέλμος Τόμαν, σχολ. Βασ. Ντούρου, 63) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Ιω. Γιαννου, 64) Θωμ. Πηλάλης, Κ. Δημερτζῆ, 65) Τόμαν, δικηγόρος, Σ. Λαῖου, 66) Α. Γερασίμου, Α. Ρακόπουλος, 67) Νικ. Παπαρηγορίου. Έλευθερίου Ξανθοπούλου.

1907 και 1908

- 1) Ζαχ. Πασχάληκος, Έλ. Πασχάληκου, 2) Γεώργ. Κορωνάιος, Βασ. Παπαδοπούλου, 3) Νικ. Παπαρηγορίου, Βασ. Σπυροπούλου, 4) Στυλ. Ματαρᾶς, Μιλτ. Βελῆ, 5) Χρ. Αϊλιανός, σχολαζούσης μή αναγενομένης εις τὸ βιβλίον, 6) Πολύδοιος Συναπιώτης, Παναγ. Άραβόση και Μιχ. Άραβίου, 7) Ιωάννης Κυριακός, δικηγόρος, Νικ. Μουσταῦ, 8) Άθ. Εὐσταθίου, Παν. Γρηγορίου, 9) Γεώργ. Κορωνάιος, Ν. Κορωνάιος, 10) Νικ. Σκούταρης, Άριστ. Καλόδα, 11) Βασίλειος Τζαβέλας, Η. Καραμενοπούλου, 12) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολαζούσης Βασιλ. Κουτσούκου, 13) Νικήτας Ι. Νικήτας, Μιχ. Χρόνη, 14) Κων. Γ. Νικήτας, Α. Γ. Νικήτα, 15) Άθ. Εὐσταθίου, Εὐσταθ. Ιωάννου, 16) Νικ. Παπαρηγορίου, Βασ. Σταυροπούλου, 17) Μιχ. Γιοβάνης, Γιοβάνης, Ν. Γιοβάνη, 18) Νικ. Παπαρηγορίου, Μιχ. Άλιμπράντικα, 19) Συμβολαιογράφος Κερατέας Ζέξης, Άντιστασιου Μουσουλα, 20) Αντων. Καλαμάκης, γήρας Χ. Κουτρομπῆ, 21) Νικ. Κορριωτάκης, Ιωάν. Δ. Δημερτζῆ, 22) Εμ. Λουκούδης, Χαρ. Κολοβού, 23) Νικολ. Παπαρηγορίου, Έλ. Παθούνη, 24) Γ. Καλαμίδα, σχολαζούσης Γαρουφαλῆς Ντότσιτς, 25) Μιχ. Ραφαηλοβίτης, Έλ. Ραφαηλοβίτης, 26) Γεώργ. Άδραμόπουλος, Τριανταφύλλου Μάλιου, 27) Νικ. Παπαρηγορίου, Γ. Κοτζιᾶ, 28) Νικ. Λάσκαρης, Κυβέλης Βουζάκη, 29) Βασ. Τζαβέλας, Μαριγῶς Βουζάκη, 30) Χαρ. Ματθιόπουλος, σχολ. Δημ. Πονηροπούλου, 31) Ιωάν. Καζακόπουλος, άνηλικῶν Ιωάννου, 32) Κίμων Δημερτζῆς σχολαζούσης Π. Γρηγορίου, 33) Άγγ. Σταυρόπουλος, σχολαζούσης Χριστίνης Γαρδέλη, 34) Νικ. Κορριωτάκης, σχολ. Ν. Ίγγλέση, 35) Εὐθ. Ρογαδόπουλος, άνηλ. Ρογαδόπουλου, 36) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Σ. Μαυράτου, 37) Άθ. Κουτσογιαννοπούλου, άνηλ. Δ. Χαμάκη, 38) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Χρ. Παπαθεοφάνους, 39) Ν. Δράκος, σχολ. Α. Σκυλίτση, 40) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Α. Βουράκη, 41) Κ. Χρυσόγερης, άνηλ. Χρυσόγερη, 42) Γ. Αμπεροπούλου, σχολ. Α. Ράβδα, 43) Παγώνια Καμαρέδου, άνηλ. Καμαρέδου, 44) Γ. Μωρογιάννης, σχολ. Δ. Μωρογιάννη, 45) Λουκᾶς Νάκος, σχολ. Δ. Α. Μουτσοπούλου, 46) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Άρ. Δῆμερ. 47) Κ. Ζακανίος, σχολ. Χρ. Δεσύλα, 48) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Άπ. Ζαχαρίου, 49) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Ιωάν. Μοσχολάκη, 50) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Σπυρ. Άγκράρα, 51) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Γ. Β. Καραμπούλα, 52) Κ. Γρ. Καραπάνος, άπηγορευμένου Γ. Τσίγκρη, 53) Γεώργιος Κλεώπας, σχολαζούσης σχολαζούσης κληρονομίας Ζήση Δούση, 54) Κ. Δημητρίου, σχολ. Διον. Κωνσταντινου, 55) Εύαγ. Μακρῆς, σχολ. Ιωάν. Δανέτα, 56) Γεώργιος Κλεώπας, σχολαζούσης περιουσίας Γ. Κοζάνη, 57) Γουλιέλμος Τόμαν, σχολαζούσης περιουσίας Μιχ. Πανούση, 58) Θ. Κανάρης, άνηλ. Ιωάν. Ζαχαράκη, 59) Νικ. Παπαρηγορίου, Άντιγόνης ή Άντιόπης Κωνσταντοπούλου, 60) Γ. Ρεδιάδης, δικηγόρος, σχολ. Γ. Παυλάκη, 61) Κ. Γεώρτζης, εκθέτου Άγγελικής, 62) Θ. Πυλαρινός, σχολ. Γ. Καραγεωργίνη και Άγγέλου Θεοκού, 63) Κ. Παπαλευθέρου, Γ. Γ. Καμρέδου, 64) Γ. Ρεδιάδης, εκθέτου Αναστασίας, 65) Θωμ. Σάββας, δικηγόρος, γήρας Π. Πετροπούλου, 66) Γ. Ρεδιάδης, σχολ. Γ. Σκορδῆ, 67) Γ. Ρεδιάδης, σχολ. Γ. Μακροπούλου, 68) Σοφία Ντούλη, άπηγ. Σ. Ντούλη, 69) Α. Μηλιάδης, άνηλ. Ν. Α. Πατόχα, 70) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Κ. Πλατανιώτου, 71) Γεώρ. Κλεώπας, υιοθέτησις Ἀθηνᾶς, 72) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Κ. Σειμένη, 73) Θωμ. Σάββας, σχολ. Πηνελόπης Πετροπούλου, 74) Γεώρ. Κλεώπας, σχολ. Εὐστρ. Χριστίνη, 75) Γ. Τόμαν, σχολ. Άν. Δανίκα, 76) Φίλ. Γεωργαντάς, Δημ. Κατέρη, 77) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Δημ. Γεωργιάδου, 78) Γουλ. Τόμαν, σχολ. Βασ. Μαλάμου, 79) Άρ. Γιατράκος, άπηγ. Κ. Γιατράκου, 80) Γ. Δ. Ράλλης, (μή άποδεχθείς) σχολ. Γ. Ρουσακή, 81) Κ. Μαρουγκιάκης, άπηγ. Δ. Μαρουγκιάκη, 82) Γ. Τόμαν, σχολ. Άργυρίου

Δέρβου, 83) Ζήσης 'Ιατρού, σχολ. Κ. Λιναροπούλου, 84) Α. Σιγάλας, άνηλ. Σιγάλα, 85) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Μιχ. Κατσάνδρη, 86) Ν. Τζίννης, σχολ. 'Εμ. Τσιράκη, 87) Γεώρ. Κλεώπας (άντι του Νικ. Κορφιωτάκη, όστις διορίσθη τό πρώτον, αλλά πρός όν δέν έκοινοποιήθη ό διορισμός) σχολαζούσης περιουσίας Μαρίας Μπαρόλη, 88) Δημ. Σακελλάριος, σχολ. Α. Δ. Μουτζοπούλου, 89) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Καρόλ. 'Αγάμπη, 90) Νικ. Κορφιωτάκης, σχολ. Χρ. 'Ελευθεριάδου, 91) Γεώρ. Κλεώπας, σχολ. Σπυρ. 'Αρτελλαρίου, 92) 'Ολγα Μπουλαγάνη, άνηλικώντης Μαρίας και Σταύρου, 93) Π. Γκουράνοβιτς, άνηλ. 'Ελ. Μαγιάκου, 94) Κ. Μπίρης, άνηλ. 'Ελένης έκθέτου, 95) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. 'Αλ. Δαμασκηνού, 96) Δ. Παπαγιάννη, δικηγόρος, σχολ. Μιχ. Πλατάνη, 97) Κ. Κουκάς, άνηλ. 'Ολγας Κουκά, 98) Κ. Ζαμανίκος, άνηλ. Στυλ. Σιφαλάκη, 99) Κ. Ζαμανίκος, σχολ. 'Αδόλφου Σλίγαν, 100) Κ. Ι. Χαριτιάδης, άνηλ. Χαρισιάδου, 1) 'Αριστομ. Βυζάντιος, άνηλ. Ν. Κ. Τριτάκη, 2) Κοσμάς Δουμπιώτης, άπηγ. Εύαγ. Δουμπιώτου, 3) Νικ. Κορφιωτάκης, σχολ. Γ. Μαντζώρου, 4) Ι. Ουγιώνης, υιοθεσία, 5) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. 'Αθ. Τριανταφύλλου, 6) Π. Γαλανόπουλος, Μαρικώς Καλέργη, 7) Θρασυδ. 'Αγγελόπουλος 'Αθάντος, άνηλ. Γ. Γεωργακοπούλου, 8) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Παν. Μαράτου, 9) 'Αντών. Δαργέντας, δικηγόρος σχολ. Μιχ. Παπαδοπούλου, 10) 'Αντ. Δαργέντας, σχολ. Γ. Λάμπρου, 11) 'Αλ. Κόλιας, άνηλ. Παναγιώτισσας Κόλιας, 12) 'Αντ. Δαργέντας, σχολ. 'Αμαλίας Σκυλίτσκη, 13) Δ. Γ. Ζαχαράκης, σχολ. Παύλου 'Ιωάννου, 14) Ν.κ. Παπαρηγορίου (μη κοινοποιηθέντος του διορισμού τῷ Π. Μαρίνω) σχολ. Ι. Βακοντίου, 15) 'Αντ. Δαργέντας, σχολ. Φραγκίσκου Βάις, 16) Παναγιώτα Τσιέκα, άνηλ. Σταματίνος Βιλιώτου, 17) Ν. Μανουσιώτης, άνηλ. Μανουσιώτου, 18) Γεώρ. Κλεώπας, σχολ. Γ. Λάσκαρη, 19) Ζωΐτσα Περιβολοπούλου, άνηλ. Γ. Μπάφα, 20) Βασ. Τσοούρης, άνηλ. Μιχ. Τσοούρη, 21) Γ. Τόμαν, Σοφίας χήρας Φουλάκη, 22) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. Δημ. Φουρνιλάτου ή Καρτελάκη, 23) Δημ. Τρίμπαλης, άνηλ. Εύαγγελίας Ζαμάνου, 24) Π. Μαρούλης, άνηλ. Μαντζώρου (άντι του Ν. Κορφιωτάκη, πρός όν δέν έκοινοποιήθη ό διορισμός) 25) Κ. Μπινιάτης, άνηλ. Κούμανη, 26) Γ. Κολοσοκάς, Γ. Μήτσου, 27) Α. Μπευνόκας, σχολ. Δημ. Κατσάνου ή Καμαρινιώτου, 28) Γεώρ. Κλεώπας, σχολ. Γεώρ. 'Αποστολάκη, 29) Δημ. Σαγγιαννης, δικηγόρος, άνηλ. Μπουζελάκου, 30) Στέφ. Σακελλαριάδης, δικηγόρος, άνηλ. Χάσπαρη, 31) Δ. Περίγανος, άνηλ. Βασ. Περίγανου, 32) Ν. Γεωργίου, άνηλ. Χρυσούλας Λουδάρου, 33) Κοσμάς Μαγγιώρος, σχολ. 'Ελ. 'Αμπατή, 34) Δ. Σαγγιαννης, άνηλ. Κουτσού, 35) Βασίλ. Μέγας, δικηγόρος, άνηλ. Ν. Α. Πατούχα, 36) Ρρηγ. Εύστατιάδης, δικηγόρος, σχολ. Δ. Π. Κομνηνού, 37) Νικ. Παπαρηγορίου, σχολ. 'Ελισάβετ Καρκατσάνη, 38) 'Αγαμ. Δουμπιώτης, δικηγόρος, σχολ. Εύγενίας Περιστεράκη, 39) 'Αλ. Σμυρλής άνηλ. Σμυρλή, 40) Κ. Βλαχόπουλος, δικηγόρος, σχολ. Κ. Καραμπίνη, 41) Χρ. Αιλιανός, σχολ. Δημ. και Μαρίας Καλλίστη, 42) Ειρήναρχος Βαράτσας, σχολ. Κων. Παπαρηγοπούλου, 43) 'Αθ. Τσεκούρας, άνηλ. Τσεκούρα 44) Χρ. Πιταράκης, άνηλ. Πιταράκη, 45) Π. Κ. Φλέσσας άνηλ. Μαρίας Βρετού.

1909

1) Βασ. Τζαβέλας, σχολ. Γ. Π. Διαμαντοπούλου, 2) Φ. Παριανός, άνηλ. Στυλιανής Παριανού, 3) Βασ. Τζαβέλας, σχολαζούσης Γεωρ. Σταυρουλάκη, 4) Θρασ. 'Αγγελόπουλος 'Αθάντος, σχολ. Σπυρ. Κανδηλώρου, 5) Σπυρ. Βελλής, σχολ. Εύσταθ. Ν. Πουλοπούλου, 6) Κ. Φαφούτης, άνηλ. Καλούδη, 7) Στάμος Παπαφράγκος άνηλικών, 'Αλ. Λυκιαρδοπούλου, 8) Νικ. Κορφιωτάκης, φρενοβλαβός Νικ. Πιπέρου, προσωρινός διαχειριστής, 9) Π. Μαντζούνης, σχολ. Χαράλ. Θεοφανίδου, 10) Βασ. Τζαβέλας, υιοθεσία 'Αθηνάς Σηροβόλου υπό Π. Μπουρικού.

'Από του σημείου τούτου έν τῷ σχετικῷ βιβλίω άρχειται ή είσαγγελία του κ. Α. Σπηλιάδου, μετατεθέντος του κ. Κ. Λυκουρέζου. 'Ακυροῦται δέ ό διορισμός του Βασ. Τζαβέλας ως κηδεμόνος της σχολαζούσης περιουσίας του Δημ. Μοσχοπούλου και διορίζεται ό κ. Γεώργιος Κλεώπας. Μετά τούτο ή σειρά έχει οῦτω :

1) Νικ. Παπαρηγορίου (μη άποδεχθέντος 'Αγγέλου Σταυροπούλου) σχολ. Α. Σούραλη (ίδε και άνωτέρω) 2) 'Αναστ. Σακελλαρίου, σχολ. Παυλίνας Πλήτση, 3) Γ. Τόμαν, άπηγ. Γ. Κάλαρη, 4) Δημ. Κοντομυζάς, άνηλ. 'Ανας Δημητρίου, 5) Π. Λιμπούδας, άνηλ. Χριστοφόρου, 6) 'Αντών. Σιγάλας, άνηλ. Ειρήνης Τζώρτζη, 7) Νικ. 'Αναστασόπουλος, σχολ. Π. Παλαμίδου, 8) 'Αλκ. Κωδωνάκης, άνηλικών Η. Μουστοπούλου, 4) Γεώρ. Κλεώπας, σχολ. Δ. Μοσχοπούλου (ίδε άνωτέρω) 10) Γ. Κόλιας, άνηλικών Γκολέμη.

Πρός εξοικονόμησην χώρου, δημοσιεύομεν από του σημείου τούτου μόνον τούς κηδεμόνας σχολαζουσών περιουσιών, οῦτινες εἶνε οι εξής :

1) Χρ. Αιλιανός, Κ. Λουφοπούλου, 2) Δημ. Χαλάς, Δ. Κουτσοητοπούλου, 3) Νικ. 'Αποστολόπουλος, Κυριάκου Σάρρου, 4) Δημ. Γεωργούλης Κ. Καρμεσίνη, 5) Ι. Μινέτας,

Ι. Χωρικού, 6) Σωτ. Πολιτόπουλος, Γ. Θ. Πολιτοπούλου, 7) Γεώρ. Κλεώπας, Νικ. Καραδημητρίου, 8) Μιλτ. Νικόπουλος, Βασ. Πιέρρου, 9) 'Αντών. Παπαγεωργίου, 'Αναγν. ή 'Α. Σκαλίδου, 10) 'Α. Σακελλαρίου Παυλίνας Εύδη, 11) Διον. Κασελίδης, Γεωργίτσας Α. Κανδηλώρου, 12) Δ. Μένανδρος, Ν. 'Αλεκτορίδου, 13) Γ. Δουρούτης, Μιχ. Δουρούτη, 14) Γεώρ. Κλεώπας, Γ. Βεντούρης, 15) Μάρκος Μίνδλερ, Νικ. Βράγκαλη, 16) Κ. Μπίρης, 'Ιωάν. Καρασταμάτη, 17) Κ. Μπίρης, Παρασκευά Καψή, 18) Ι. Σταίκος, 'Αρ. Φραγκοπούλου, 19) Γεώρ. Καλφαρέντζος, Δ. Κωνσταντινίδου, 20) Γεώρ. Κλεώπας, Χρ. Βελίμη, 21) Γεώρ. Κλεώπας, Στυλ. και Γεωρ. Ούντρα, 22) Διον. Σωμερίτης, Θεοδ. Βασιλακοπούλου, 23) Γεώρ. Κλεώπας, άπηγορευμένου καταδίκου Γ. Γαλλάνη, 24) Γεωργ. Κλεώπας, άπηγορευμένου καταδίκου Σ. Β. Καραδήμα, 25) Γεώρ. Κλεώπας, σχολ. Θ. Σταματάκης, 26) Σωκρ. Μανωλίδης, Αικ. Στεφάνου, 27) Γεώρ. Κλεώπας, Αικ. Στεφάνου, 28) Γεώρ. Κλεώπας, Γεωρ. Δενδρινού, 29) 'Ιωάν. Καίρης, Η. Τάκου, 30) Μιχ. Θ. Λάπας, Η. Τάκου.

1910, μόνον σχολαζουσών περιουσιών.

1) Η. Βερροϊόπουλος, Π. Γιαννακοπούλου, 2) Γερ. Φακιάς, Λεων. Ράντα, 3) Γεώρ. Κλεώπας, Α. Καλλιθωκά, 4) 'Αγαμ. Δουμπιώτης, 'Ελευθ. Νικολάου, 5) Γεώρ. Κλεώπας, Σωκρ. Χωραφά, 6) Ε. Χατζημιχάλης, 'Αδαμ. Παπαλεξάνδρου, 7) Μιχ. Λάπας, Α. Ράντα, 8) 'Ι. Μάνος, 'Ι. Καπετάνιου, 9) Χ. Γιαννόπουλος, Μιχ. Φουτρή, 10) Στάμος Παπαφράγκος, Νικ. Σμπάνη.

Παρατηρήσεις

Σχολάζουσαι περιουσίαι τό όλον 143. 'Εξ αυτών αι 57 έσον 5 κηδεμόνας. Κατ' αριθμόν πρώτος έρχεται ό κ. Νικ. Παπαρηγορίου με 18 και δεύτερος ό κ. Γεώρ. Κλεώπας με 17, σημειωτέον όμως ότι ό μεν κ. Κλεώπας αναφαινεται από του Δεκεμβρίου μόλις του 1907, ό δέ κ. Παπαρηγορίου έξαφανίζεται από της Είσαγγελίας του κ. Α. Σπηλιάδου. Δέν εἶνε έπακριδώς άληθές ότι οι διορισμοί του κ. Κλεώπας άργονται άπ' αυτής ταύτης της ήμέρας του διορισμού του ως δικηγόρου, ως είχε διαδοθή, μολοντί ουδεμίαν έχει τό πράγμα σημασία, διότι ύποχρέωσιν έχει ό κ. Είσαγγελέως να διορίξη πρόσωπα της έμπιστοσύνης του.

Σ. Δ. Δέν τό κρίνομεν άναγκαίον να έρευνησωμεν διά τό ποσόν έκάστης των σχολαζουσών.

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΩΝ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΩΝ

'Ως πληροφορούμεθα, τό Σωματεϊον των έν 'Αθήναις Συμβολαιογράφων άπησχόλησε τό ζήτημα των συνθηκών υπό τας όποιάς ένεργούνται οι πλειστηριαμοί έν 'Αθήναις έν τῷ περιφώνω πλατείᾳ του 'Αγίου Παντελεήμονος, άλλοτε υπό θερμοκρασίαν 35 βαθμῶν και άλλοτε έν μέσῳ υετῶν και άνεμοστροβίλων, κατέλιξε δέ εις τήν άπόφασιν ότι ή μεταθεσις του τόπου των πλειστηριασμών, διά τὰ άκίνητα τούλάχιστον, εἶνε επιβεβλημένη και ότι μέχρι της παρούσης λύσεως του ζητήματος δι' άνεργώσεως ιδιῶν περιβόλου ή αίθουσας πλειστηριασμών εἶτε ιδιαιτέρως εἶτε έντός ενός οἰουδήποτε Δημοσίου κτιρίου ή Καταστήματος, καταλλήλοτερος πρός τούτο χώρος θά ήτο ή μεγάλη αίθουσα του Πρωτοδικείου μετά του πρό της εισόδου ταύτης άσκεπούς προαυλίου.

Τό πράγμα ὅσον έκ πρώτης ὕψεως φαίνεται στερούμενον σημασίας, εἶνε αρκετά οὐσιώδες, διότι, πλην του γεγονότος ότι ὕφ' οὗς ὅρουσ ένεργούνται τήν σήμερον οι πλειστηριασμοί έν γένει, μηδέν των άκινήτων εξαιρουμένων, αποβαίνει αδύνατον εις πλείονας των εἰκοσι ή τριάκοντα να έχωσιν άμεσον αντίληψιν των κατ' ἰδίαν προσφορῶν, ὕποκεινται οι πλειστηριασμοί εις μυρίουσ κινδύνους άκυροτήτων, εἶτε διότι κατ' άνάγκην ένεργούνται υπό τρικυμίαν ή άναβάλλονται ένεκα της βροχῆς, εἶτε διότι ματαιοῦνται έκ συναθροίσεων άσχετων πρός τήν πλειοδοσίαν, ήτοι διαδηλώσεων κλπ. 'Εξ ὅσων δέ ήμεις γνωρίζομεν εἶνε οὐκ ολίγα αι περιπτώσεις καθ' ὅσ υπεβλήθησαν και έπέτυχον τοιούτου εἶδους άκυρωτικοί λόγοι. 'Ανεξαρτήτως άρα πρός τό μαρτύριον εις ό ὑποβάλλονται και συμβολαιογράφοι και πλειοδύται έκ της τοιαύτης καταστάσεως, λόγοι γενικώτεροι επιβάλλουν τήν άθρωπινότεραν του πράγματος διαρρύθμισιν.

ΤΟΜΟΙ της «Δικαιοσύνης» πωλούνται εις τά γραφεία αυτής, του μεν πρώτου έτους προς δραχμάς 5, των δε λοιπών προς δραχμάς 7.50 έκαστος.

Αι στήλαι της «Δικαιοσύνης» εἶνε εις τήν διάθεσιν παντός δικηγόρου, δικαστοῦ ή άλλου δικαστικού προσώπου, ευρισκομένου εις τήν ανάγκην ή επιθυμοῦντος να ανακινήση πᾶν έν γένει ζήτημα σχετιζόμενον με τήν άπονομήν του δικαίου.

Τό ότι κατ' έντολήν του κ. παρά τοις έν 'Αθήναις 'Εφέταις Είσαγγελέως τό άνάστημα της Πολιτείας παρενεβλήθη εν τῷ προσώπῳ της καταδικτικῆς αρχῆς μεταξύ των εις βάρος της δημοσίας πίστεως και των ιδιωτικῶν συμφερόντων έριζόντων άν μη παιζόντων επί του έπεισοδίου της 'Ηλεκτρικῆς εταιρίας, σημαίνει ότι ήρξατο έν τῷ Είσαγγελίᾳ των έν 'Αθήναις 'Εφετῶν νέα περίοδος ευρύτερας των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων αντίληψεως και κατά τούτο τό φαινόμενον εἶνε πλέον ή παρήγορον, διότι αι περιστάσεις καθ' ὅσ ή τοιούτου είδους ευρύτερα αντίληψις θά απαιτηθῆ έν τῷ μέλλοντι εἶνε κατά πολὺ περισσότεραι της μᾶς. Φωτεινότερον όμως και τούτου σημειον έν τῷ αὐτῷ έπεισοδίῳ εἶνε ή στάσις ήν έτήρησεν ή παρά Πλημμελειοδικαίς Είσαγγελία και ή ανακριτικῆ αρχή, ήτις απέφυγε τας γνωστάς διά της δημοσιογραφίας τυμπανοκρουσίας διά των όποιων άνηγορευόντο μεν εφημέριως ιδιοφυΐαι και άπενέμεντο οὐχι σπανίως 'Ελληνικά ένίοτε δέ και έκ μέρους ξένων Κρατῶν παράσημα, έχώλαινεν όμως πάντοτε τό έργον της ανακρίσεως. Τό πράγμα καθίσταται εἶτε μάλλον ζωηρότερον και αξιον μεγαλητέρας εξάρσεως, όταν αναλογισθῆ τις ποίαν έπιρροήν ήτο δυνατὸν να ασκήσουν επί του Χρηματιστηρίου και πόσων περιουσιῶν άπώλεια θά ήτο πρόξενος ή υπό τούς γνωστούς διά παχέων γραμμάτων τίτλους δημοσιεύσεις σήμερον μεν συνευτέξωσ μετὰ του Είσαγγελέως, αυριον δέ των καταθέσεων των μαρτύρων ή της επί της υποθέσεως γνώμης του ανακριτοῦ και τὰ άλλα.

Φωτεινά σημεία

Τό ότι κατ' έντολήν του κ. παρά τοις έν 'Αθήναις 'Εφέταις Είσαγγελέως τό άνάστημα της Πολιτείας παρενεβλήθη εν τῷ προσώπῳ της καταδικτικῆς αρχῆς μεταξύ των εις βάρος της δημοσίας πίστεως και των ιδιωτικῶν συμφερόντων έριζόντων άν μη παιζόντων επί του έπεισοδίου της 'Ηλεκτρικῆς εταιρίας, σημαίνει ότι ήρξατο έν τῷ Είσαγγελίᾳ των έν 'Αθήναις 'Εφετῶν νέα περίοδος ευρύτερας των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων αντίληψεως και κατά τούτο τό φαινόμενον εἶνε πλέον ή παρήγορον, διότι αι περιστάσεις καθ' ὅσ ή τοιούτου είδους ευρύτερα αντίληψις θά απαιτηθῆ έν τῷ μέλλοντι εἶνε κατά πολὺ περισσότεραι της μᾶς. Φωτεινότερον όμως και τούτου σημειον έν τῷ αὐτῷ έπεισοδίῳ εἶνε ή στάσις ήν έτήρησεν ή παρά Πλημμελειοδικαίς Είσαγγελία και ή ανακριτικῆ αρχή, ήτις απέφυγε τας γνωστάς διά της δημοσιογραφίας τυμπανοκρουσίας διά των όποιων άνηγορευόντο μεν εφημέριως ιδιοφυΐαι και άπενέμεντο οὐχι σπανίως 'Ελληνικά ένίοτε δέ και έκ μέρους ξένων Κρατῶν παράσημα, έχώλαινεν όμως πάντοτε τό έργον της ανακρίσεως. Τό πράγμα καθίσταται εἶτε μάλλον ζωηρότερον και αξιον μεγαλητέρας εξάρσεως, όταν αναλογισθῆ τις ποίαν έπιρροήν ήτο δυνατὸν να ασκήσουν επί του Χρηματιστηρίου και πόσων περιουσιῶν άπώλεια θά ήτο πρόξενος ή υπό τούς γνωστούς διά παχέων γραμμάτων τίτλους δημοσιεύσεις σήμερον μεν συνευτέξωσ μετὰ του Είσαγγελέως, αυριον δέ των καταθέσεων των μαρτύρων ή της επί της υποθέσεως γνώμης του ανακριτοῦ και τὰ άλλα.

'Από τοιαύτης άπόψεως χαιρετίζομεν ὡς έκτάκτως ευφρόσουν τό φαινόμενον.

'Εχει λεχθῆ, ότι ό δικηγόρος εἶνε ό υπερασπιστής «της χήρας και του ορφανου». Και από ταύτης βέβαια της άπόψεως οι συνάδελφοι κ. κ. **Παπα-Χριστιανωδίνης γρηγορίου και Κλεώπας** εἶνε άξιοι συγχαρητηρίων, μετὰ τόσης ζεσεως και δραστηριότητος ορμώντες εις τήν εξυπηρέτησιν χηρῶν και ορφανῶν. 'Εν τούτοις εις τὰ όμματα των εξεταζόντων πεζότερον τὰ πράγματα ή τόση αὐταπάρνησις των ὑπέρ της Χριστιανωσύνης δυστυχῶς παρεξηγεῖται. Διά τούτο δέ νομίζομεν ότι δέν θά παρεΐλκε μία ευρύτερα και βαθύτερα εξέτασις του δημοσιευμένου έν άλλαις στήλαις ήμῶν καταλόγου υπό τὸν τίτλον «'Επίτροποι και Κηδεμόνες» έκ μέρους του Πειθαρχικου Συμβουλίου του Συλλόγου, άκριβῶς χάριν της αξιοπρεπειας των τυχόν παρεξηγουμένων συνάδελφων. Καλὸν θά ήτο να μη ήσχαλειτο επί του ζητήματος ό καθημερινός τύπος και να μη άναγκασθῶμεν και ήμεις να δημοσιεύσωμεν τὸν κατάλογον, άλλ' άφού τὰ πράγματα εἴφθασαν εκεί, όπου εἴφθασαν, αι δέ προφορικαι συζητήσεις έχωσιν εξέλθη παντός ορίου, μόνον μία τοιαύτη εξέτασις δύναται να άποκαταστήση και τὰ πρόσωπα και τὰ πράγματα εκεί, όπου απαιτεῖ ή δικηγορικῆ αξιοπρέπεια—διότι δέν θέλομεν να άμφιβάλλωμεν ότι μόνως της δικηγορικῆς αξιοπρεπειας έλεγchon πε-

ριέχουσι και αὐται αι παρεξηγήσεις, καθ' ὅσον έν έναντιᾳ περιπτώσει δέν θά ήρκει ή υπό του Πειθαρχικου Συμβουλίου μόνον εξέτασις.

'Απευθύνομεν ιδιαιτέρων σύστασιν εις τούς δικαστάς μας, ὅχι μόνον να άναγνωσούν άλλα βαθύτατα να χραζούν εις τὸν νοῦν των

'Ακουέτοδαν και εις τήν ψυχοί... δικαστάι μας χήν των τας δι' αὐτούς ασφαλῶς

γραφείσας περικοπᾶς της μελέτης του έν Δειψία Καθηγητοῦ Sohм, ήν έν έτέρα σελίδι παραθέτομεν. Οι διυλιζόντες τὸν έκ των λεξιδίων των νόμων κώνωπα και επιτρέποντες τήν χάριν της τοιαύτης των νόμων σχολαστικῆς εφορμογῆς κατ'εβρόχησιν των περιουσιῶν δικαστάι μας—άριθμοῦνται δ' άτυχῶς οὐκ ολίγοι τοιούτοι 'Ελληνες δικασταί και δὴ οι μάλλον επίλεκτοι θεωρούμενοι—ας πεισθῶν μίαν ακόμη φοράν, από τὸν συντηρητικώτερον των Γερμανῶν επιστημόνων, ένκ δε των μεγαλητέρων του Ρωμικου Δικαίου θαυμαστῶν, ότι ό νόμος γράσκει, ένῶ τό δικαίον πάντοτε παραμένει νέον, ότι επιβάλλονται περιστάσεις καθ' ὅσ ή τοιαύτη θά άπαιτηθῆ έν τῷ μέλλοντι εἶνε κατά πολὺ περισσότεραι της μᾶς. Φωτεινότερον όμως και τούτου σημειον έν τῷ αὐτῷ έπεισοδίῳ εἶνε ή στάσις ήν έτήρησεν ή παρά Πλημμελειοδικαίς Είσαγγελία και ή ανακριτικῆ αρχή, ήτις απέφυγε τας γνωστάς διά της δημοσιογραφίας τυμπανοκρουσίας διά των όποιων άνηγορευόντο μεν εφημέριως ιδιοφυΐαι και άπενέμεντο οὐχι σπανίως 'Ελληνικά ένίοτε δέ και έκ μέρους ξένων Κρατῶν παράσημα, έχώλαινεν όμως πάντοτε τό έργον της ανακρίσεως. Τό πράγμα καθίσταται εἶτε μάλλον ζωηρότερον και αξιον μεγαλητέρας εξάρσεως, όταν αναλογισθῆ τις ποίαν έπιρροήν ήτο δυνατὸν να ασκήσουν επί του Χρηματιστηρίου και πόσων περιουσιῶν άπώλεια θά ήτο πρόξενος ή υπό τούς γνωστούς διά παχέων γραμμάτων τίτλους δημοσιεύσεις σήμερον μεν συνευτέξωσ μετὰ του Είσαγγελέως, αυριον δέ των καταθέσεων των μαρτύρων ή της επί της υποθέσεως γνώμης του ανακριτοῦ και τὰ άλλα.

«Οὐδεις οὔτε επεξήτησεν οὔτε υπεστήριξεν, ότι ή δικαστικῆ άπόφασις, τό γεγονός δηλαδή εκείνο δι' οὗ εξεωτερευεται έν τῷ εφαρμογῇ του τό δικαίον, εἶνε δυνατὸν να εἶνε τό πόσιμα άφηρημένων άπλῶς έννοιῶν, οὐδ' ότι τό ξερόν ένίοτε του νόμου γράμμα ή τό νεκρόν άλλοτε της επιστήμης θεώρημα δύναται ή πρόπει να εἶνε τόσον δύσκαμπτα, ὅστε να θυσιάζηται χάριν τούτων τό κατ' οὐσίαν έν δεδομένην περιστάσει κατά τήν κοινωνικῆν του δικαστοῦ αντίληψιν δικαίου.»

«Οὐδεις οὔτε επεξήτησεν οὔτε υπεστήριξεν, ότι ή δικαστικῆ άπόφασις, τό γεγονός δηλαδή εκείνο δι' οὗ εξεωτερευεται έν τῷ εφαρμογῇ του τό δικαίον, εἶνε δυνατὸν να εἶνε τό πόσιμα άφηρημένων άπλῶς έννοιῶν, οὐδ' ότι τό ξερόν ένίοτε του νόμου γράμμα ή τό νεκρόν άλλοτε της επιστήμης θεώρημα δύναται ή πρόπει να εἶνε τόσον δύσκαμπτα, ὅστε να θυσιάζηται χάριν τούτων τό κατ' οὐσίαν έν δεδομένην περιστάσει κατά τήν κοινωνικῆν του δικαστοῦ αντίληψιν δικαίου.»

'Υπολαμβάνομεν ὡς καθήκον των κ. κ. έν Κων)πόλει συναδέλφων, ὅπως άπαντήσωσιν εις ὅσα εθρήνησαν έν τῷ 'Αθηναϊκῷ Τύπῳ

'Υποχρεοῦνται περί των δῆθεν αίτιῶν της εξεγερσεως των κατὰ του Προξενικου εκεί Δικαστηρίου.

'Η προσήκουσα άπάντησις, με πράγματα θετικά και συγκεκριμένα, μόνον εκείθεν εἶνε δυνατόν να δοθῆ. 'Ημεις τουλάχιστον νομίζομεν ότι και εβράδυνκν να δώσωσ τήν άπάντησιν διότι έχωσν ὑποχρέωσιν προς εκυτούς πρό πάντων να καταδηλώσωσν ότι τὰ γραφέντα εις τας 'Αθηναϊκάς εφημερίδας δέν εγγράφησαν κατόπιν συνεννόσεως και εξοικονομηθέντος συμβιβασμοῦ διά να μεταστραφῆ ή προξενηθεΐσα ένταῦθα έντύπως και κρατούσα γνώμη περί των δούτων γενέσθαι. 'Ημεις βεβίως γνωρίζομεν τί συμβαίνει και θά ήδυνάμεθα να δώσωμεν τήν άπάντησιν, πλέον ή ικανοποιητικῆν διά τούς κ. κ. συναδέλφους, αλλά φρονοῦμεν ότι πρέπει αὐτοί να άποκαταστήσωσν τήν αλήθειαν εκεί όπου ολοκλήρωσ κείται εις πρόσωπα και εις πράγματα. Τό ζήτημα άλλως τε εἶνε τόσον πολὺ γενικώτερον και οὐσιαστικώτερον της άπλης δικηγορικῆς φιλοτιμίας, ὅστε οὐδέν δικαίωμα έχωσν να σιωπήσωσν, οὐδέν συγχωρεῖται έν αὐτῷ στάσει δικηγορικῆς υπερχρνεΐας, ήτις συχνά και εδῶ διά των υπερβολῶν της εγένετο αίτία να σχηματισθῆ

κοινωνική γνώμη εις βάρος μας και βεβαίως προς βλάβην κοινωνικήν.

Και αὐτὴ θεωροῦμεν ὑποχρεωσίν μας νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν προσήκουσαν πλήρωσιν τῶν κενωθείσων εἰσαγγελικῶν θέσεων.

Καὶ αὐτὴς τῶν κενωθείσων εἰσαγγελικῶν θέσεων. Ἄς πιστεύουν δέ, ἐπὶ τέλους, ὅτι ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἢ ἐφημερίδ αὐτὴ ἔχει ῥέτισεν ἐνθουσιωδῶς τὴν ἔδρυσιν τοῦ Συμβουλίου των. Καὶ ἄς πεισθῶν, ὅτι αἱ συστάσεις μας κυρίως ἀποβλέπων εἰς τὴν στερέωσιν τοῦ θεσμοῦ τῶν, ὅστις καὶ πολεμᾶται ὑποκώφως καὶ θὰ πολεμηθῆ ἐντὸς ὀλίγου σφοδρῶς καὶ ἀναφανδόν. Δυστυχῶς δὲ θὰ παράσχουν ὅπλα φοβερὰ αὐτοὶ οὗτοι, ἂν δὲν μεταβάλλουν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι. Ἐλέχθη ἡμῖν, ὅτι ἐν Ἀθήναις δὲν ὑπάρχουν δῆθεν δικηγόροι δυνάμενοι ἐπαρκῶς νὰ διευθύνουν εἰσαγγελίας, διότι οἱ δυνάμενοι δὲν δέχονται τὴν θέσιν. Ἄλλὰ τίς εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι αἱ Ἀθῆναι εἶνε ἡ Ἑλλάς; Ὅθ ἡδύνατό τις μάλιστα, ἐν τινι μέτρῳ, νὰ ἰσχυρισθῆ, ὅτι μόνον εἰς τὰς ἐπαρχίας θὰ εὐρεθῶσιν οἱ καταλληλότεροι καὶ ἐμπειρότεροι ἔτι νὰ χειρισθῶσι τὸ ἀξίωμα καὶ λειτούργημα τοῦ εἰσαγγελέως. Ἀμβλυοποῦσιν, ἂν δὲν ἀντελήφθησαν ὅτι θὰ παρκαθῆ λόγος καταργήσεως των ἐκ τοῦ εἰσαγγελικοῦ ζητήματος, ἐὰν ἐπιμείνουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος, παραγνωρίζοντες τὸ κοινωνικὸν συμφέρον καὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τούτου. Πρόκειται περὶ ζητήματος ἀφορῶντος κατὰ μέγα μέρος τὸ μέλλον τοῦ τόπου καὶ κατὰ μέγιστον τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τοῦ Θεσμοῦ των καὶ ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως. Δὲν τὸ ἐννοοῦν αὐτό;

Ο ΝΕΟΣ ΠΕΡΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Παρά τίνε ὑπαλλήλω θὰ κατατεθῶσι τὰ δικόγραφα τῶν ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων; Τίς ἢ συνέπεια τῆς καταχωρίσεως τῶν πρὸ τοῦ νέου νόμου κατασχέσεων ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἀρθ. 960;

Κατὰ τὸ ἀρθ. 930 Πολ. Δικ. ἡ κατάθεσις γίνεται παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος γίνεται γνωστὸς εὐθὺς ἀμέσως διὰ τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως (ἀρθ. 987 Πολ. Δικ.), εἶνε δὲ ἀναγκαιῶς εἰς τὴν τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικείου ἐν ἣ ἡ ἐκτέλεσις (ἀρθ. 900 καὶ 965). Τοιοῦτοτρόπος ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ τόπος τῆς ἐκτελέσεως καὶ ὁ ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμπίπτουν ἀναγκαιῶς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦ νέου νόμου ἐκτελέσεων. Οὗτε ὁ ὑπάλληλος εἶνε ἀναγκαιῶς γνωστὸς διὰ τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως, οὔτε ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ συμπίπτει ἀναγκαιῶς μετὸν τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, οὔτε ἄρα ἀναγκαιῶς ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ θὰ εἶνε εἰς τὴν τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐν ἣ ἡ ἐκτέλεσις (ἀρθ. 900 καὶ 965). Ἐπομένως γεννᾶται τὸ ἐρώτημα:

«Ποῦ (κατὰ τόπον καὶ πρόσωπον) θὰ γείνη ἡ κατάθεσις τῶν δικαιογράφων τῶν ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων ἢ ἀξιοῖ τὸ ἀρθ. 2 τοῦ νόμου ΓΦΝΔ' διὰ παραπομπῆς πρὸς τὸ νέον ἀρθ. 960 § 1 Π. Δικ.»

Πρὸς τὸν ὑπάλληλον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς θέλει τὸ 960; Ἄλλὰ τοιοῦτος δὲν ἔχει ὀρισθῆ ἀκόμη, ἢ, καὶ ἂν ἔχη ὀρισθῆ (ἐπὶ ἀναβεβλημένων πλειστηριασμῶν ἢ ἀνεσταλμένων) δυνατὸν ὡς τόπος πλειστηριασμοῦ νὰ ἔχη ὀρισθῆ ἐκτὸς τοῦ Δήμου τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς εἰρηνοδικειακῆς περιφερείας (966 παλαιόν), ἄρα καὶ πάλιν δὲν συμπίπτουσιν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀρθ. 960 καὶ ὁ ὑπάλληλος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τόπος πλειστηριασμοῦ δὲν δύνανται νὰ ᾖσι πέραν τῶν ὁρίων τῆς εἰρηνοδικειακῆς περιφερείας.

Πρὸς ἕνα οἰονδήποτε τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως; Ἄλλὰ τὸ ἀρθ. 960 δὲν θέλει οἰονδήποτε τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἀλλὰ ὀρισμένως τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Καὶ ἂν μὴν πρόκηται περὶ ἐκτελέσεως εὐρισκομένης ἐν τῷ σταδίῳ τῆς κατασχέσεως, τὸ πρᾶγμα θεραπεύεται διὰ τῆς καταθέσεως παρὰ τὸν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ὅστις διορίζεται εἴτα καὶ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν ὅμως πρόκηται περὶ ἀναβεβλημένων, ἀνεσταλμένων, ἢ ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, ἔχει δὲ ὀρισθῆ τόπος ἐκτελέσεως ἐκτὸς τῆς εἰρηνοδικειακῆς περιφερείας, ἢ τήρησις ὄλων τῶν ὀρισμῶν τοῦ νέου ἀρθ. 960 δὲν εἶνε δυνατὴ, ἐπομένως ἢ πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη τῆς καταθέσεως παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀδιάφορον ἂν οὗτος εἶνε ἄλλης εἰρηνοδ. περιφερείας, ἢ ἡ γνώμη τῆς καταθέσεως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως παρ' ἐνὶ ὑπαλλήλῳ, ἀδιάφορον ἂν οὗτος δὲν εἶνε ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ τήρησις καὶ τῶν δύο, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἀρθ. 960 § 1 ἀρθ. 2, ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε ἀδύνατος. Προφανῶς τὸ κείμενον τοῦ νόμου εἶνε ὑπὲρ τῆς πρώτης γνώμης, διότι ἐν αὐτῇ σημειοῦται ὅτι ἡ κατάθεσις θὰ γείνη ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἐὰν δὲ ὄρισε τοῦτον καὶ κατὰ τόπον, καὶ ἐπομένως ἀπέκλεισε τοὺς ἐκτὸς τῆς περιφερείας, τοῦτο ὄρισε διὰ τὰς νέας κατασχέσεις.

Διὰ τὴν κατάθεσιν δικαιογράφων ἐκτελέσεως, ἐνῶ δὲν ἔχει ὀρισθῆ ὁ πλειστηριασμός, ἀρμόδιος δὲν νὰ θεωρηθῆ ὁ ὑπάλληλος ἐνώπιον τοῦ οἰοῦντο ἢ προσδιορισθῆ ὁ πλειστηριασμός, ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτος δύναται νὰ εἶνε καὶ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικείου (ἀρθ. παλαιόν 966) δύναται καὶ παρὰ τοῦτ' νὰ γείνη ἡ κατάθεσις ἀλλὰ ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν κερῶσιν τὸν προσδιορισμὸν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκτὸς τοῦ Δήμου, οἱ κίνδυνοι τῆς ἀκυρώσεως καὶ τῆς κατασχέσεως εἶνε προφανεῖς, διότι θὰ εὐρεθῆ οὕτω ὅτι ἡ κατάθεσις δὲν ἐγένετο παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Οὕτω καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπὶ ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων ἡ κατάθεσις γίνεται παρὰ τῷ ὀρισμένῳ ἢ ὀρισθησομένῳ διὰ τὸν πλειστηριασμὸν ὑπαλλήλῳ.

Ἄλλη δυσχέρεια προκύπτει ἐκ τῆς παραπομπῆς τοῦ ἀρθ. 2 πρὸς τὸ ἀρθ. 960 § 1. Κατὰ τοῦτο ἡ κατάσχεσις θὰ κοινοποιηθῆ τῷ ὑποθηκοφύλακι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως. Προφανῶς ἢ προθεσμία δὲν ἀφορᾷ τὰς παλαιὰς κατασχέσεις, διότι οὕτω πᾶσαι αἱ ἐκτελέσεις θὰ ἦσαν ἄκυροι ἐὰν δὲν εἶχον κοινοποιηθῆ κατὰ τὴν προθεσίαν τοῦ νέου νόμου τῷ ὑποθηκοφύλακι. Γεννῶνται ὅμως τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα:

Α. Ἄν δὲν εἶχε κοινοποιηθῆ ἡ κατάσχεσις τῷ ὑποθηκοφύλακι ἐπιβάλλεται νὰ γείνη τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Ἄν ὅμως εἶχε κοινοποιηθῆ πρὸ τοῦ νέου νόμου μήπως ἐπιβάλλεται νὰ ἐπαναληφθῆ ἡ κοινοποίησις καὶ καταχωρίσις;

Β. Ἡ καταχώρισις ἐν τῷ βιβλίῳ κατασχέσεων τῆς πρὸ τοῦ νέου νόμου κατασχέσεως θὰ ἔχη τὰς συνέπειας τοῦ ἀρθ. 996 Π. Δικ. καὶ ὁ πᾶσα ἐγγραφή ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως εἶνε ἄκυρος;

Ἐκ τῆς λύσεως τοῦ Β ζητήματος διευκολύνεται ἡ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ Α. Ἐπὶ τοῦ Β ἐρωτήματος πρέπει νὰ ἀπαντήσωμεν ἀποφατικῶς. Ἡ καταχώρισις τῶν παλαιῶν κατασχέσεων δὲν ἔχει τὰς συνέπειας τοῦ ἀρθ. 996 Πολ. Δικ. α'. διότι κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ ἀρθ. 2 ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παλαιῦ νόμου, ἄρα ὅχι ἡ διατάξις τοῦ ἀρθ. 997 τοῦ νέου νόμου. β'. Διότι τὸ ἀρθ. 2 παραπέμπει ἐν ἀρθ. 960 § 1 δὲν ἐπεταί ὅτι παραπέμπει καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα πρὸς ἄλλας τὰς συναφεῖς πρὸς τοῦτο διατάξεις. γ'. Διότι τὸ ἀρθ. 2 δὲν παραπέμπει εἰς ὀλόκληρον τὸ ἀρθ. 960 ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν § 1 αὐτοῦ ἢ § 3 ἐν ἣ περι καταχωρίσεως τῶν κατασχέσεων, δὲν εἶνε ἐφαρμοστέα ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων, διότι δὲν παραπέμπει εἰς ταύτην τὸ ἀρθ. 2. ὡς πρὸς τὴν καταχώρισιν ἄρα τῶν ἐκκρεμῶν κατασχέσεων τηρητέον τὸ ἀρθ. 960 παλαιῦ νόμου. δ'. Διότι ὁ νομοθέτης τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταχωρίσεως ἐν ἀρθ. 996 Π. Δ. συνθέσει μετ' ὅλον σύστημα τῆς ἐκτελέσεως, ἦτοι τὰς βραχυτάτας κοινοποιήσεις καὶ καταθέσεις τῶν ἐπιδοτηρίων, ἐνῶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων

ὀλίγων δικαιογράφων τὴν κατάθεσιν ἀπαιτεῖ καὶ ἐπὶ ὀλιγωτέρων τὴν κοινοποίησιν ἀξιοῖ.

Ἡ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ Α ἐρωτήματος εἶνε εὐχερής. Διὰ τὴν ἐπαναληφθῆ ἢ κοινοποίησιν τῷ ὑποθηκοφύλακι; Ἄν ἡ καταχώρισις εἶχε τὰς συνέπειας τοῦ ἀρθ. 996 ἴσως ἦτο δεδικαιολογημένη ἀξίωσις τῆς ἐπαναλήψεως διὰ τὴν ἐξασφαλίσει ἢ ἡ καταχώρισις διὰ τῆς νέας κοινοποιήσεως καὶ ὀρισθῆ καὶ ὁ χρόνος ἀφ' οὗ ἄρχονται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀρθ. 996. Ἄν δηλαδὴ ὁ νόμος ἤθελε νὰ ἔχη ἡ καταχώρισις τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀρθ. 996 τότε δὲν ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθῆ εἰς τὴν πρὸ τοῦ νόμου τυχὸν καταχώρισιν ἀλλὰ νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐπαναλήψιν τῆς διὰ τὴν προσδιορισθῆ οὕτω ὁ χρόνος τῶν ἀποτελεσμάτων ἐντὸς τῆς ἰσχύος τοῦ νέου νόμου.

Ἡ γνώμη ὅτι ἡ καταχώρισις τῶν παλαιῶν κατασχέσεων ἔχει τὰ ἀποτελέσματα ἀρθ. 996, ἀρκεῖ δὲ γενομένη καὶ πρὸ τοῦ νέου νόμου, θὰ ἀφήσῃ ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ χρόνου ἀφ' οὗ θὰ ἀρχίσουν τὰ ἀποτελέσματα. Ὅθ ἀναδράμουν ἄρα τὰ ἀποτελέσματα μέχρι τοῦ χρόνου τῆς καταχωρίσεως καὶ θὰ ὑπερβῶν οὕτω τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τοῦ νέου νόμου ἢ τὰ ἀποτελέσματα τῆς προηγουμένης καταχωρίσεως θὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νέου νόμου ὅστις εὐρίσκει τὴν καταχώρισιν γενομένην; Τὰς ἀμφιβολίας ταύτας ἀποφεύγομεν, ἐρημνεύοντες ὅτι ἡ καταχώρισις τῶν παλαιῶν κατασχέσεων, εἴτε γενομένη πρὸ τοῦ νέου νόμου, εἴτε μετὰ τοῦτον, ἐντὸς τοῦ τριμήνου, δὲν ἔχει τὰς συνέπειας τοῦ ἀρθ. 996 καὶ ἐπομένως δὲν εἶνε καὶ ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῆ ἐντὸς τοῦ τριμήνου, ἀφοῦ δὲν συνδέεται μετ' ἐπὶ τῆς ἐπαναλήψιν οὐδεμία συνέπεια.

Παραπέμπων ἄρα ὁ νομοθέτης διὰ τοῦ ἀρθ. 2 πρὸς τὸ ἀρθ. 960 § 1 ἐν ᾧ γίνονται λόγος περὶ κοινοποιήσεως τῷ ὑποθηκοφύλακι, δὲν ἐνόησε νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐπαναλήψιν τῆς γενομένης τυχὸν πρὸ τοῦ νόμου κοινοποιήσεως ἀλλὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν κοινοποίησιν ἂν δὲν εἶχε γείνη. Κυρίως μάλιστα ὁ νομοθέτης ἤθελε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων διὰ λόγους πασιγνώστους, ἀντὶ δὲ νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν 2 τῆς § 1 τοῦ ἀρθ. 960 παρέπεμψε εἰς ὀλόκληρον τὴν § 1 ἐν ἣ πολλὰ ἀνεφάρμοστα διὰ τὰς παλαιὰς ἐκτελέσεις ὀρίζονται. Ἡ κοινοποίησις τῷ ὑποθηκοφύλακι δὲν ὑπηρετεῖ οὐδὲν τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου, ὃν ἐπέδιψε διὰ τῆς καταθέσεως τῶν τίτλων καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ κἂν ἀπαιτεῖ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἐπιδοτηρίου τῆς κοινοποιήσεως τῷ ὑποθηκοφύλακι τῶν παλαιῶν κατασχέσεων φανερὸν δηλαδὴ ὅτι ἡ κοινοποίησις τῷ ὑποθηκοφύλακι δὲν τὸν ἐνδιέφερε, ἐὰν δ' ἦδη γίνετο λόγος, τοῦτο προκάλεσεν ἢ παραπομπὴν τοῦ ἀρθ. 2 εἰς ὀλόκληρον τὴν § 1 τοῦ ἀρθ. 960 δι' ἣς ἐπιβάλλεται ἡ κοινοποίησις τῷ ὑποθηκοφύλακι, ἐνῶ εἶνε καταφάνερον ὅτι ὁ νομοθέτης ἀπέβλεπεν εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ τίτλου, ἐπιδοτηρίου ἐπιταγῆς καὶ πρωτοτύπου κατασχετηρίου ἐκθέσεως καὶ τοῦτο ἤθελε νὰ ἐξασφαλίσῃ χάριν τῶν ἄλλων δανειστῶν. Κυβερνησις

Π. Καθίους Δικηγόρος

Ἀρθ. 165

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Α. Παπαλυσίου προέδρου Εὐαγγ. Σοφιστοῦ εἰσαγγελοῦ καὶ Α. Ρωμάνου. Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ τῆν 27 Ἰανουαρίου 1910 παρουσίᾳ τοῦ τε Εἰσαγγελέοντος δικηγόρου Θ. Ἀναγνωστοπούλου (καλυπτομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμέσως αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν) καὶ τοῦ ὑπογράμματος εἰς Α. Δαμιανῶν, ἵνα δικασθῆ μετὰ τῶν.

Τῶν ἐναγόντων 1) Σπυρίδωνος Π. Ζητουριάτου 2) Εὐάνδρου Π. Ζητουριάτου 3) Αἰκατερίνης Π. Ζητουριάτου κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ 4) Ἐλένης συζύγου Κ. Σωριώτου κατοίκου Ἡρακλείου τῆς Κρήτης παραστάντων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου Θ. Παπαγιαννοπούλου, καὶ τῶν ἐναγομένων 1) Γκίκα Μ. Γεωργίου κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ 2) Ἰωάννου Γ. Παπαϊωάννου κατοίκου Πειραιῶς ἡδὴ ἀπάντων ἀγνωστοῦ διαμονῆς μὴ παραστάντων.

Οἱ ἐνάγοντες διὰ τῆς ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1909 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀπειρημένης ἀγωγῆς των ἐκτίθησαν ὅτι: ἐκ κληρονομίας παρὰ τῆς ἀποθανούσης μητρὸς των Μαρίας συζύγου Π. Ζητουριάτου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2382 τῆς 21 Αὐγούστου 1896 δημοσίας διαθήκης αὐτῆς συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Π. Α. Μπαρδῆ

καὶ δημοσιευθείσης προσηκόντως εἶνε συγκύριοι καὶ συγκάτοχοι ἐξ ἀδιαιρέτου κατὰ τὴν πίστιν καὶ νομίμω τίτλῳ τῆ ἀνωτέρω ἀναφερομένη διαθήκη, μίᾳ οἰκίᾳ κειμένης ἐν Πειραιῶν κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐκτάσεως μετὰ τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς περιουσίας αὐτῆς πηχ. τεκτ. τετραγ. 500 συννερούσης νῦν ἀνατολικῶς μετ' οἰκίαν Κ. Τροχάνη, δυτικῶς μετ' ὁδὸν Μισοῦλη, ἀρκτικῶς μετ' οἰκίαν Ἀμβροσίου Βαφειδάκη καὶ μεσημβρινῶς μετ' οἰκίαν ἀδελφῶν Τρύφωνος καὶ Δημ. Μουτσοπούλου, περιελοῦσης δὲ εἰς τὴν δικαιοσύνην μητέρα αὐτῶν ἐκ προικὸς παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Α. Περιδοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6833 τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1861 προικοσυμφώνου συμβολαιοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου Πειραιῶς Ἰω. Γιαννοπούλου. Ἐπὶ τῆς οἰκίας των ταύτης ὑφίσταται ἐγγεγραμμένη ὑπόθηξις ἐν τόμῳ Γ' σελ. 272 τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν τοῦ δήμου Πειραιῶς ἐγγραφεῖσα τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1848 ὑπὲρ τῶν ἐναγομένων μετ' ἄλλων πιστωτῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 753 τῆς 3 Ἰουλίου 1848 συμβιβαστικῆν πράξιν τὴν συνταχθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Παναγ. Πούλου πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἐν τῇ εἰρημένῃ πράξει ἀπαιτήσεως αὐτῶν ἦτοι τῶν εἰκοσιν ἑκατοστών δρ. 14,400 τοῦ πρώτου τῶν ἐναγομένων, καὶ δρ. 6654 τοῦ δευτέρου τούτων καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἐν αὐτῇ λόγους ἐξηγήσατο γενομένης δεκτῆς τῆς ἀγωγῆς των ταύτης. Νὰ διαταγῆ ἡ ἐξέλιψις τῆς ἐν τόμῳ Γ' σελ. 272 τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν τοῦ δήμου Πειραιῶς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρουσίας περιγραφομένης οἰκίας των καὶ τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Προκειμένης σήμερον συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ταύτης συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 4430 (1909) πράξεως προτιμήσεως τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὁ πληρεξούσιος των ἐναγόντων ἤρτησεν ἐγγράφως προτάσσει τὰ ἐν τοῖς πρακτικῶς.

Ἀκούσαν αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελεῦτος Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν.—Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον. Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀπὸ 11 Δεβρίου 1909, 4 ἐπιδοτηρίων τοῦ παρ' ἡμῖν κλητῆρος Δ. Παπαντωνοπούλου ἢ ὑπὸ χριστὴν ἀγωγή ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 4430 (1909) πράξις προτιμήσεως τοῦ κ. Προέδρου τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἐπεδόθησαν νομίμως καὶ προσηκόντως τῷ εἰσαγγελεῖ τῶν ἐναγόντων Πρωτοδικῶν διὰ τοὺς ἀγνώστους διαμονῆς ἐναγομένους, ἐδημοσιεύθησαν δὲ καὶ διὰ τοῦ τόπου ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ προσαγομένου ὑπ' ἀριθ. 155 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1909 φύλλου τῆς ἐναγούσης ἐκδομένης ἐφημερίδος «Δικαιοσύνη», μὴ ἐμφανισθέντες δ' οἱ ἐναγομένοι κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας ἀναφερομένην συνεδρίασιν, νόμιμον δικασμὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἐκφωνηθείσης ἐκ τοῦ δελτίου των προτετιμημένων, δικάζονται ἐρήμην καὶ δεκτῆ καθίσταται ἡ κατ' αὐτῶν ἀγωγή, δι' ἑλλείψιν ἀντιρρήσεως ἢ ἐνστάσεως τινος ἐξ ἐπαγγελίας ἐξεστασίας.

Διὰ ταῦτα Δικάζον ἐρήμην τῶν ἐναγομένων.—Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1909 ἀγωγήν. — Διατάσσει τὴν ἐξέλιψιν τῆς ἐν τόμῳ Γ' σελ. 272 τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν τοῦ δήμου Πειραιῶς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης ἐπὶ τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τῇ ἱστορικῇ τῆς παρουσίας περιγραφομένης οἰκίας.—Καταδικάζει τοὺς ἐναγομένους εἰς τὴν τῶν ἐναγόντων δικαστικὴν δαπάνην ἐκ δραμῶν τριάκοντα πέντε (35) καὶ τὸ τέλη. Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη, καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Ἰανουαρίου 1910.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ ὑπογράμματος Α. Παπαλυσίου Δ. Δαμιανῶς

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΕΥΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ Δικηγόρου ἐν Τριπόλει

Η ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΡΟΜΑΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΠΑΠΟΥΛΙΑ Τόμος Α' ἐκ σελ. 377 ἐκδοθεὶς ἐν Λαρίᾳ

ΙΩΑΝ. Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΕΣΙΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚῃ ΔΙΚῃ, Τεύχος ἐκ σελ. 110.—Τιμὴται δραχ. 3.

Περὶ τῆς Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2408 ε.δ. ἀποφάσεως τοῦ δεγθὲν τὴν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου αἰτήσιν τοῦ Λουκᾶ Ἀουτερίου κατοίκου Ἀθηνῶν κατὰ τῆς συζύγου των Ἐλένης ἐπέτρεψε τὴν ἔγγραφιν τῆς περὶ διαζυγίου ἀγωγῆς μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν νομίμων διατυπώσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Ἀπριλίου 1910.

Ὁ πλῆρ. Δικηγόρος Ν. Καρδῆς

ΤΥΠΟΣ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ